

KUNSZENTMÁRTONI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 kor.
Megjelenik minden vasárnap. Hirdetéseket felvesz
a kiadóhivatal.

Felelős szerkesztő a háború tartamára:

MEZEY ISTVÁN
kántor.

SZERKESZTŐSÉG: Kölcsey-utca 1197 sz.
Dr. Kovács József ügyvédi irodájában.

KIADÓHIVATAL: Wolf Dezső könyvnyomdája

Közeledik

karácsony napja, a meleg, tiszta szeretet-gyönyörű ünnepe. Ha majd este bealkonyul, úgy a nagy városok fényes palotáiban, mint a kis kunyhók pici szobáiban meggyulnak a karácsonyfák, melyeket a szerető szívek díszítettek fel, oly ragyogóan s megrakták ajándékkal a kedvesek számára.

Gyönyörű, magasztos ünnep. Az a szeretet, amelyet a kis Jézus hozott le az égből, átjárja, megtölti az emberek szívét s e napon őszinte meleg boldogság ragyog a családi fészkekben.

Pedig mennyi családból fog hiányozni akkor valaki. Valaki, aki minden volt. Innen a család apa, onnan az egyetlen fiu, akik távol a kedves, meleg otthonról, a dermedt hideg téli éjszakában, sóhajtván, vágyva gondolnak haza, mialatt a nyirkos, egészségtelen lövész árkok partján feküdvé őrzik a hazát, minket,

vagy pedig idegen városok kórházaiban kínosan vergődve fekszenek a kórágyon. Ezekre nem gondol senki? Ezeknek ne adjunk a lelküket betöltő szeretetből egy morzsát?

Sebesült hőseink, kik véreket ontátok érettünk, minden szeretetünk a tietek. A szeretet ünnepén elfogunk menni hozzátok, felállítjuk a ragyogó, díszes karácsonyfát a ti számotokra, megrakjuk azt kedves ajándékokkal. Meleg, puha családi fészket nem adhatunk hozzá, de megirhatjátok oda, hogy idegen városban, idegen szívek nem hagyják el, szeretik azokat, kik oly sokat szenvednek, nélkülöznek a hazáért!

Szent kötelessége ez minden embernek, aki nem lehet ott, hol a halál oly dusan arat. Van-e család, melynek ne hiányozna egy tagja majd karácsony estéjén? Milyen jól esik majd az a szegénynek — ki talán halálos betegen fekszik valamely kórházban, — ha ke-

ves kis ajándékkal, szép karácsonyfával felejtetik vele, ha csak pár pillanatra is keserű sorsát!

Gondoljunk ezekre, gondoljunk a mi férjeinkre, a saját édes gyermekeinkre, akik távol lesznek tőlünk, majd a szent estén, nekik nem adhatjuk oda a szeretet ajándékát, adjuk azt oda jó szível a közöttünk élő, kórházunkban levő idegen sebesülteknek, kik — miként a mieink — nélkülözni fogják ez estén az édes otthon!

Legyen szívünkben irgalom, legyen szívünkben lángoló szeretet irántuk, hiszen ők megérdemlik ezt tőlünk. Adjunk nekik amit csak bírunk. Adjunk nekik sokat. Tápláljuk őket, ruházzuk fel, adjunk nekik ajándékokat, legyen szíveinkben hála irántuk, azért a sok-sok szenvedésért, mely osztály részükül jutott.



A nagymesterért.

Irtá: Szentimrei Mártha.

Az égbe nézett. S a csillagok megnyugtatólag feleltek.

— Milliók ragyogunk itt a magasban elérhetetlenül, névtelenül, tisztán. Csak az emberek adnak mindennek nevet. Ha szent az az érzés, mely Hiramhoz fűz, ne keress számára nevet, csak hagyd, hogy fájó lelkedet ringassa. Ujra vivódott a tépelődő elme.

— Jehova s én tudjuk, de ő tudja-e, hogy szent ez az érzés? Csókja jutalom-e, mely ékesítse a napszámosnő nyomorát — vagy a napszámosnővel minden szabad?

S az ég beborult. Erre a csillagok sem feleltek Támárnak. Mikor újra mellette volt Hiram, ígézet zárta le ajkait, hogy soha hangot ne adjanak a kérdéseknek, melyek örökké lelkében égtek. Hiram, a bölcs, valószínűleg olvasott lelkében, mert egyszer így szólt hozzá:

— Jaj neked, Támár, hogy nem vagy olyan, mint a többi asszony — és mégsem szeretném, ha hűtlen lennél magadhoz. Kétezer év is eltelik, míg minden asszony hozzád hasonló lesz, és nem költözik himes szövetért, ékszerekért a férfi házába, kit nem szeret, de inkább végez napszámos munkát büszkén és tisztán, hogy csak olyan férfinak nyujtsa ajkát, kit érdemesnek tart rá, ki megérti őt.

— Uram nem érzem én alacsony sorsomat, míg szememet felemelhetem hozzád. Ám gonosz vagyok. Rettegek a naptól, mely lágelméld ünnepe lesz. Ha kész lesz Salamon temploma... te távozol... Tyrusban nem láthatlak többé. Mi lesz velem? Vasakaratom föltartóztatta végzetemet, de nem másítja meg... meghalok utánad.

— Soha sem válunk meg egymástól, Támár. Ha a művészien szép gyönyörűséggel tölt el velem vagy. Velem vagy, ha melegen dobog szíved mások javáért. Az érzések és eszmények közössége is benső egyesülés. Te az maradsz, aki vagy, nélkülem is. Mert te nem vagy hasonlatos a többi asszonyhoz, kiknek érzelmei olyanok, mint az égő fahasábok, melyeket lángragyújtottak, hogy fözzenek mellettük, vagy melegedjenek. A te érzésed lángoszlop, mely táplálék nélkül is ég felé emelkedik, mint a tüzhányóé, mert mélységeiben örök tűz ég.

— Ne hidd, Nagymester! gyarló vagyok s az én tüzem csak lánglelked visszénye... ha eltiúsz... meghalok utánad.

— Gyarlók vagyunk mi férfiak, Támár, s a legjobb közülünk se érdemel ekkora rajongást. Mit győtröd magad oly nap miatt, mely tán meg sem születik? Ki mondja, hogy én fejezem be Salamon templomát, s újra látom Tyrust? Lehet, hogy holnap már ezen sziklák egyikébe vágják síromat...

— Ne beszélj, Uram, ilyet, te, ki bölcs s örökké derűs vagy!

— Az én lelkemből is törnek fel titkos hangok, Támár, azok suttognak ilyesmit. És te bizalmat érdemelsz. Nézd nagy embertömeget tartok egy cél érdekében össze, s a tömegben ellenségeim vannak.

— Lehetetlen. Téged mindenki imád.

— Látszat csupán. A tenger felszínén nem látod a szörnyeket, mik a mélységben leskelődnek, — így húzódnak meg a gonosz indulatok az emberi szív mélyén. Irigység, nagyravágyás, bosszu, prédára lesnek.

— Gyanakszol valakire?

— Minap három legényem távozott sötét arccal. Kivánságuk az volt, hogy idő előtt mesterekké avassam őket. Még kontárok. Nemi közöltem velük a mesterszó jeligét. Ajkuk hallgatott, de szemekből gonosz fény lövelt felém. Nem vagyok gyáva. Ám balsejtelem gyötör. S a királyi palotában sem tudom, mikor szürcsölők méregitalt.

— A király óvja életed. Hisz barátod s temploma a te műved.

— Ám legszebb asszonya halálosan gyűlöli.

— Honnan tudod?

— Szemembe vágta... s tán életemre tör...

— Ne vedd szemérmertlenségnek szabad beszédemet, Nagymester, de hisz az ellenkezőjét

Másodbíróválasztás.

A nyáron elhalt Gácsi L. István községi másodbíró helyébe f. hó 13- választottak új második bírót. Miután a választáson elnöklő főszolgabíránk elfoglaltsága miatt korábban nem jöhetett — Szelevényen teljesített hivatal vizsgálatot — egy kicsit szokafalan időben, délután 5 órára tűzte ki a választást. Dacára a késői időnek, mégis összejöttek a választók kevesen ugyan, de ezen nem lehet csodálkozni. Ha talán reggel 8 órára lett volna kitéve a választás sem jöttek volna többen, hiszen alig van választó polgár ide haza, legtöbb részük a harctereken teljesít szolgálatot.

A második bírói állásra négy polgár adta be pályázatát. M. Kovács Antal, Radics József, Dósa Szilveszter és F. Kiss Antal. A képviselőtestület mind a négy pályázót jelölte. Tekintettel a késői időre, de különösen a mostani szomorú világra, amikor úgy is csak a kényszer helyzet okozta azt, hogy választani kellett, de semmi módon sem helyes dolog az amugy is felizgult kedélyeket kortéziakkal továbbizgatni, mégis fiz választó polgár névszerinti szavazást kért. Ezt elkellett rendelni, mire megkezdődött a névszerinti szavazás, mind a négy jelöltre. Leadott összes 84 szavazat, 5 visszautasítva lett, miután az illetők a választók névjegyzékében nem szerepeltek.

A szavazatok így oszlottak meg:

M. Kovács Antal 43.

Radics József 28.

Dósa Szilveszter 13.

szavazatot kapott. F. Kiss Antalra nem szavazott senki. A szavazás eredményeképpen M. Kovács Antal nagy szótöbbséggel lett megválasztva Kunszentmárton községi második bírójává.

suttogják, hogy a legszebb asszony halálosan szeret téged . . .

— Halálosan . . . lehet, Támár.

A leány megborzongott. Ajkát tapasztá Hiram kezére s így ültek . . . néman . . . szóltamul. Fűszeres illatokban fürdött a hegy, s a tele hold fényében elefántosonból valónak látszott Salamon temploma, mely, ime, nemsokára elkészül.

S a balsejtelem, mely megülte a Nagymester lelkét, már másnap valóra vált. Három összeesküvő, orgyilkos legénye gyilkokkal leterítette az erőt. Bosszujokat a szép visszautasított asszony is tüzelte. És megtalálták a mesterek. Jajkiáltás tör ki ezerek ajkán, Csak egy ajak maradt néma: Támáré. Ezerek gyűrűje vette körül a tetemet, s Támár azt sem remélhette, hogy egy pillantással elbucuszhatik tőle. Ment ment, s lábai öntudatlanul a szakadék felé vitték.

Lebukott a nap. Vértörős maradt utána az egész nyugati ég. Szélrohám rázta a száz éves rozmarinfát a szakadékánál, ágai porig hajladoztak. Támár átölelte törzsét. Nem sirt. Szemei égőn szárazak voltak. Ezerek zokogása elnyomta a szél zúgását. Hiram! Hiram! Zajongott völgy és hegy. Támár megfogta a rozmarinfá legmélyebbre hajló ágát. Felnézett az égre: ott is őt látta. Lenézett a szakadékba: ott is őt látta. S e pillanatban látokí szeme áthatolt a jövő ködén . . . ime, még kétezer év múlva se sok férfi fog élni, ki a nőben megbecsüli a gondolkodó, munkára kész embert! Elbocsátá a rozmarinfá ágát. Elhvelte a sötét torku szakadék!

Hiram! Hiram! Zajongott hegy és völgy. A férfi neve, kit oly nagyon szeretett, volt Támár síri dala.

(Vége)

M. Kovács Antalt ismerjük Józan, értelmes, komoly ember s különösen gazdasági téren tekintélyes ez a fő, mert a második bíró egyuttal községi gazda is. Hisszük, hogy ez az állás jó kezekbe került, de reméljük is, hogy az ő értelmes komolysága nem fog visszaélni bizalmunkkal és minden igyekezetével azon lesz, hogy azt továbbra is kiérdemelve felejtse el velünk Gácsi L. Istvánt, akit az egész község becsült, szeretett s még ma is sajnál.

Ugyanekkor töltötte be a képviselőtestület a községi bábai állást. Egyhangulag özv. Talmácsi Flóriánné lett megválasztva.

Piacunkról.

Végre valahára megjött a képviselőtestület által megállapított piaci árszabály jóváhagyása. Az elmúlt szerdán egészen megváltozott piacunk képe. Az egyes áruk árulási helyein fekete táblácskák voltak felállítva s rájuk élénk fehér betűkkel írva a megszabott árak. No de aztán volt is forradalom. Hiába ami — valamit áruló közönségünk nem látja be, hogy a szegény piacra utalt s minden élelmet ott bevásárolni kényszerült publikumnak is megkell élni. A főelv náluk az, mentől előnyösebben kihasználva a szomorú helyzetet s ez által minél több vagyont szerezni. Édes eladó közönség, nem ismerik be, hogy ez helytelen, hogy ez legenyhébben is szólva, lelketlenség? Az a szegény piacra utalt áldozat nem adhatja összes keresményét élelemért, hiszen ruházkodni, fűteni, világi-tani adót fizetni is kell!

A megszabott áron való eladást szigorúan ellenőrizték az elmúlt szerdai piacon, s bizony egymásután vezették fel a községházához az egyes eladókat, akik sehogy sem voltak kibékülve a megszabott árakkal.

Pedig édes Istenem, nézzünk szét egy kicsit! Hát nem elég ár egy tojásért 10 fillér? Aki tojást árul a piacon, annak tyukjainak kell lenni. Ezeket a tyukokat még a boldog világban ő nevelte, azokért pénzt nem adott ki, azoknak az eltartása egész nyáron át a tanyán semmibe sem kerül, csupán a tyukok téli eiktartása nem eléggé meg van fizetve a tojás darabjának 10 fillérével?

Vagy vegyük a tejet. A teheneket nem vitték el hadi munkára, nem is rekvirálták. Takarmány, széna, kukorica szár bőven termelt, hát a szegény piaci áldozat fizesse meg azt a tejt, hogy a gazda „eladhatná” a tehenét ezer koronáért? Nem elég a tejt a jól megszabott 28 fillér ár? S mégis akadtak elég sokan, akik haza vitték a tejet s azt mondták, akinek szüksége van tejre, majd megveszi az háznál úgy, ahogy mi eladjuk!

Szálljunk már magunkba kedves eladó közönség. Az egész országban meg van már régen — sokkal régebben, esztendő óta — az árak megállapítása, s azokon a helyeken megy minden rendben és csendben ott nincs szükség erőszakra, pedig az ám szegény — nagy szegény!



Uj évi üdvözetek megváltása.

Vármegyénk alispánja a következő felhívást bocsátotta ki:

Közeledik az új esztendő, melynek kezdetén sokan szokták rokonaiknak, jó embereiknek, előljáróiknak levében kifejezni jó kívánataikat.

Az idén kívánatos volna e jó kívánatok elküldésének mellőzése, azok különben is terjedni kezdő megváltásának szélesebb körben való elterjedése és a megváltás összegének a háboru szerencsétlenei, a béna katonák s az elesett hősök családjai részére való adományozása.

Felhívom a polgármester és a főszolgabíró urakat, hogy ez eszmének hatóságok területén csináljanak propagandát s igyekezzenek maguk jární elől jó példával. Én az idén sem küldök senkinek még viszonzásul sem új évre szóló gratulációt, hanem azt megváltom és a megváltás díját a jelzett célra fordítom.

Meg kell ragadnunk e nehéz időkben minden kínálkozó alkalmat, amikor közönségünk adakozó készségét a nemes ügy érdekében felkelthetjük.

Adja mindenki az új évi üdvözetek megváltásának díját a maga községbeli béna katonáknak s katonai árváknak; minden községi előljáróság szívesen átveszi az adományokat s én magam is készségesen fogadom el azokat.

Szólnok, 1915. évi december hó 5.

Küry Albert
alispán.

HIREK

Kunszentmárton, 1915. december 19.

Hétről-hétre.

Azt dobolták a faluban a héten
A felvégben ép úgy mint az alvégben
Furcsa volt a dobszó nagyon
Az estéli alkonyaton
Öt órakor épen.

Azt dobolták jöjjön el a nép mára.
Régen meghalt falu másodbírája
Választani ujat kéne
Jöjjön hát a falu népe
Épen öt órára.

Összegyűltek vezetők a teremben
Lelkesedés ragyogott a szemükben
S leszavaztak éljenezve
Másodbíró jelöltjükre
Öt órakor épen.

S fel is kapják lelkesedve a vállra
A községnak van már másod bírája
Kileneszáz és tizenötben
Történt mind ez decemberben
Épen öt órára.

A népség is hazavonult szép rendben
Beszélgettek, susogtak elmenőben
Kérdeztették, találgatták
Vajjon őket miért hívták
Öt órára épen?

— **Személyi hir.** Dr. Kovács József lapunk szerkesztője, f. hó 15-én a 68-ik gyalogezredhez Prágába, fegyveres szolgálatra bevonult.

— **Sorozás.** F. hó 15-én szerdán délelőtt folyt le Kunszentmártonban az 1891, 95, 96 és 1873—1877. évfolyambeliek pótsorozása. A sorozást Bán ezredes vezette. Mint halljuk kevés embert találtak alkalmasnak.

— **Hősi halál.** F. hó 14-én reggel hozták haza és temették el nagy részvét mellett László István népfelkelőt. László az olasz fronton küzdve lösebet kapott a lábán s operálni kellett volna. Az operáció alatt a műtőasztalon halt meg. Feclesége és két kis gyermeke gyászolja.

— **Gyászrovat.** Özv. Fgy. Tóth Károlyné szül.: nemes Bottka Vincze Jozefa urnő életének 80-ik évében elhunyt. Temetése f. hó 14-én volt nagy részvét mellett.

Józsa Imre földbirtokos, községi képviselő 56 éves korában hosszú szenvedés után f. hó 14-én halt meg. Temetése pedig f. hó 15-én volt. Halálát kiterjedt rokonság gyászolja.

— **A gyermekszanatórium karácsonya.** A háboru szerencsétlen beteg árvái részére épül Balaton szabadin egy 200 ágyas gyermekszanatórium. Az intézet belső modern higiénikus berendezése érdekében fordul most gróf Zichy János kormányzó elnök oly kérelemmel a társadalomhoz, hogy szegény és gazdag egyaránt nyissa meg szívét amikor saját gyermekének karácsonyfáját díszíti és gondoskodik anyai, apai szívének boldogságára, saját kisedének örömről, gondoljon némi adománnyal azoknak árván és betegen maradt kisedeiről, akik életüket áldozták a Haza és mindannyiunk megvédéséért és akiknek megmentését tűzte feladatául a Zsófia Országos Gyermekszanatórium Egyesület.

Nagyobb alapítványok közvetlenül gróf Zichy János kormányzó elnökhöz (Budapest, VIII. Vas-utca 10.) intézhetők, míg adományokat elfogad a Zsófia Országos Gyermekszanatórium Egyesület (Budapest, VIII. Stáhlly-utca 15. ahol gyűjtő ívek is rendelkezésre állanak.

Adományokat lapunk is elfogad.

— **Hősi halál.** A legújabb veszteségi kimutatás szerint a következő kunszentmártoni fiúk haltak hősi halált: *B. Jóth* János az olasz harctéren. *Kof. Kiss* János a mozgó tábori kórházban. *Kiss* Péter Pál Szerbiában. *R. Jóth* Mihály és *Kardos* János Galiciában. *Seres* Imre eltűnt.

— **Rózsavölgyi 1915 évi Karácsonyi Albumát** ez évben is örömmel fogják fogadni mindazok, kik a múlt évben is vásárlói voltak az albumnak, viszont kárpótlást nyerneken igen sokan, akik múlt évben nem vásárolhatták meg az értékes albumot, mert rövid pár hét alatt teljesen elfogyott. Nem akarunk jóslásokba bocsátkozni, de ha végig olvassuk az 1915. évi album tartalmát és ismételtelen meg-megnézzük annak izléses kiállítását, jogosan hihetjük, hogy a több ezer példányban nyomott első kiadása a kiváló magyar zenegyűjteménynek rövid idő alatt el fog fogyni. Nagysikerű operettek,

kabaré-, műdalok, katona-nóták, szalon és táncdarabok teszik gazdaggá a 106 oldalas zenegyűjteményt, mely díszes kiállításánál és szolid tartalmánál fogva a legértékesebb karácsonyi ajándék. Kapható lapunk kiadóhivatalában, a helyi könyvkereskedőknél és a kiadónál Rózsavölgyi és Társánál Budapest IV., Szervita-tér 5.

— **Kivonat az anyakönyvből.** Kunszentmártonban 1915. december 1-től december 19-ig **születtek:** Hegedüs Etelka, Szabó Károly Ferenc, Barna Domokos Béla Miklós, Talmási János, Hegedüs István, Tóth István, Tóth Mária, Bognár Julianna, Gyenes Lajos, Pásztor Lajos Mihály. — **Elhaltak:** Korponai Márton, özv. Zónai Jánosné Herceg Rozália, Giurgisvici (Gyöző) Árpád színész, H. Hegedüs András, Richter Ferenc, Fehér Pál, Zsidó János, özv. Tóth Károlyné nemes Bottka Vince Jozefa, Józsa Imre, özv. Rosenberki Jánosné Fodor Ilona. Pájer Jánosné Tarján Terézia, Tigyi Lászlóné Gulyás Etel. — **Házasságkötés nem volt.**

Adakozzunk a Vörös-kereszt kórháznak.

Tábori posta

levélpapir borítékkal Legalkalmasabb levelezési mód a katonai szolgálatra bevonultakkal.

Kapható: **Wolf Dezső** papir- és írószerkereskedésében.

Sütőde megnyitás.

Tisztelettel van szerencsém a nagy érdemű közönséget értesíteni, hogy **házi kenyér sütődemet Kossuth-utca 299 sz alatt** (Weisz Jakab ur házában) nyitottam meg. Háromszor naponta idegen kenyér sütést rendeztem be még pedig: reggel 5 órakor, délelőtt 8 órakor és 11 órakor, tepsis süteményt egész nap lehet sütni, csak arra kérem a n. é. közönséget, hogy úgy a kenyéret, mint a tepsiket előtte való nap bejelenteni sziveskedjenek. Kérem a közönség szives pártfogását.

Maradok kiváló tisztelettel
Kertész Miksa
sütő-mester.

Mit vegyünk karácsonyra ajándékba azoknak, akik a szépet és a zenét szeretik?

A legértékesebb, a legszebb és a legnagyobb magyar zenegyűjteményt

RÓZSAVÖLGYI 1915. ÉVI Karácsonyi Albumát.

Ára füzve 5 kor., kötve 7 kor. 106 oldal, 46 értékesnél értékesebb zeneművet tartalmaz.

Kapható lapunk kiadóhivatalában

Üzlet áthelyezés.

NAGY SÁNDOR cukrász értesíti a nagy érdemű közönséget, hogy

cukrász üzletét

1915. november hó 15-én KIRÁLY-UTCA 932 szám alatt (Berta József fűszer-kereskedő mellett) levő saját házába helyezte át.

Jäuernik Károly

értesíti a közönséget, hogy a **rézüstök** helyett **vaslemezből** készít **üstöket** és **ércedényeket** cinezve. Kéri a közönség szives pártfogását.



Wolf Dezső könyvnyomdájában egy ügyes fiu fizetés mellett

tanoncnak

felvétetik. — Értekezni lehet e lap nyomdájában.



ORVOSOK

ajánlják, mint legelismerőbb köhögés ellen szert a **KAISER-főle**

Mell-karamellákat

a Három fenyő védjeggyel.

Milliók használják

Köhögés

ellen. Rekedtség, elnyálkásodás, számarköhögés, katarus gégefájás stb. minden előforduló **hülés** ellen.

6100 köszönős hálalevél orvosoktól s magánosoktól igazolják a biztos eredményt.

Étvágygerjesztő és legízletesebb bombonok. Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozonként 60 fillérért kapható Kunszentmártonban

LUKÁCS ANDOR és POPOVITS GÁBOR
Tiszaföldváron **Goldman Adolf**
gyógytárában és minden hazai gyógytárban.

ÚJ TEMETKEZÉSI VÁLLALAT!

Tisztelettel van szerencsém Kunszentmárton és vidéke nagyrabecsült közönségét értesíteni, hogy teljesen új temetkezési üzletemet **BELEZNAY ISTVÁN** ur házában (TITTEL KÁROLY ur szomszédságában) helyeztem el, ahol is a mai kornak megfelelő s a legkényesebb igényeket is kielégítő LEGÚJABB és LEGDISZESEBB

TEMETKEZÉSI vállalatot

rendeztem be. Raktáron tartok: **érckoporsót, fakoporsót, szemfedeleket, sirkoszorukat** és a temetkezéshez szükséges legújabb díszes ravatalozási cikkeket.

Új üveg gyász kocsim kívánatra minden temetkezésnél rendelkezésre áll a nagyrabecsült közönségnek.

Amidőn erről a nagyérdemű közönséget értesíteni bátorkodom, már ezuttal is kijelentem, hogy ugy olesó árak tekintetében, mint a legpontosabb kiszolgálásról a nagyérdemű közönséget biztosítom.

Szives pártfogásukat kiváló tisztelettel kéri:

Várady Lajos

temetkezési vállalkozó.

Képes levelező-lapok nagy választékban.

Polgáriskolai tan-
könyvek, rajzesz-
közök és tanszerek
s általában minden-
féle iskolai cikkek
kaphatók.

Wolf Dezső
könyvnyomdája,
könyv-, papir- és írószer-
kereskedése
Kunszentmárton.

Mindenféle könyv-
nyomdai munkák a
legszebb kivitelben
gyorsan, pontosan
és kifogástalanul
készülnek.

Képes levelező-lapok nagy választékban.